

Ο Κ. ΒΡΑΟΥΝ ΖΗΤΕΙ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΤΟΥ.

(Τέλος.)

Τότε με τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ἑκατομμυρίου θὰ εἶμαι τέλειος ἄνθρωπος. Θὰ περιηγηθῶ ξένας χώρας, εἰς τὸ ὅποσον θὰ με βοηθοῦν πολὺ αἱ νέαι γλώσσαι. Θὰ με ἐκτιμοῦν καὶ θὰ με ὑπολήπτωνται διὰ τὰ φιλόφρανα αἰσθήματά μου, διότι τὸ παρελθόν μου δὲν θὰ τὸ γνωρίζη πλέον κανεὶς. Τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἐφρόντισα νὰ κρύψω εἰς τόσον ἀσφαλὲς μέρος, ὥστε καμμία ἀστυνομία δὲν θὰ εἰμπορέσῃ νὰ τὰ ἀνακαλύψῃ, θὰ μοι παρέχουν τόσας ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις τοῦ βίου, ὥστε ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ὑποφέρω ἡσυχῶς τὰ ὀλίγα ἔτη τῆς φυλακῆς μου. Ἐν μόνον πρᾶγμα με λυπεῖ, καὶ εἶνε πράγματι πολὺ λυπηρὸν, ὅτι καθ' ὄλον αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς φυλακίσεώς μου θὰ χάνω τοὺς τόκους τόσον σημαντικοῦ κεφαλαίου. Ὅταν ἀναλογίζωμαι ὅτι αὐτὸ τὸ ποσὸν πρὸς 4½ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος θὰ μοῦ ἔφερε εἰς τὸ τέλος τῆς φυλακῆς μου 80625 δολλάρια τόκους, θλίβεται ἡ καρδιά μου δι' αὐτὴν τὴν ἀπώλειαν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως με παρηγορεῖ ἡ σκέψις, ὅτι, ἂν ἔμενα τίμιος ἄνθρωπος εἰς τὴν θέσιν μου, δὲν θὰ κατάρθωνα ποτὲ νὰ ἀποκτήσω οὔτε κἀν τοὺς τόκους αὐτῶν τῶν τόκων, ἀκόμη καὶ ἂν ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου ἐμέναμε νηστικοὶ κ' ἐπερπατούσαμε γυμνοὶ καὶ ξυπόλυτοι στοὺς δρόμους. Βλέπω λοιπὸν ὅτι ἕκαμα πολὺ καλὴν ἐπιχείρησιν, καὶ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, κύριοί μου, ὅτι με τὴν σκληρότητά σας με ἐφέρετε εἰς γνῶσιν.»

Ἡ βαθεῖα σιγή καὶ ἡ κατάπληξις, ἣτις ἠκολούθησε τοὺς λόγους τούτους, δὲν περιγράφεται. Οἱ κύριοι Διευδυνταὶ ἔλαβαν ἀρκετὸν καιρὸν ὥστε νὰ βεβαιώσωσιν, ὅτι ὁ Βράουν δὲν ἦτο καθόλου τρελλός, ἀλλ' ὅτι ὠμίλει με ὄλην τὴν φρονιμότητα καὶ με ὄλην τὴν σπουδαιότητα. Εἶδον προσέτι ἀμέσως ὅτι ἐνταῦθα πᾶσα ἀπειλή ἦτον ἐντελῶς περιττή καὶ ματαία, καὶ ὅτι πρᾶγματι θὰ ἔχανον τὰ χρήματα, ἂν ἐπραγματοποιούνη τὴν ἀπειλήν, διότι ὁ Βράουν ἦτον ἐντελῶς ἀποφασισμένος καὶ ἀμετάπειστος. Ἦρχισαν τὰς παρακλήσεις. Τὸν καθικέτευον νὰ συλλογισθῇ τὴν οἰκογένειάν του, ἣτις θὰ κατεστρέφετο ἐντελῶς, ἂν αὐτὸς ἐφυλακίζετο. Ἄλλ' ὁ Βράουν ἦτο καὶ πρὸς τοῦτο παρεσκευασμένος: Ἀπήντησεν, ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ θὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς, πρὸς τὸν πατέρα τῆς, ὅστις ἦτο ἰδιοκτῆτης ἐνὸς μετοχίου (Farm) καὶ ὅτι ἐκεῖ εὐκόλως θὰ εἰμπορῇ νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τὰ τέκνα του. Πᾶσαι αἱ παρακλήσεις καὶ ἰκεσίαι τῶν διευδυντῶν ἐφαίνοντο ἐντελῶς μάταιαι. Ἐπὶ τέλους ὁ Βράουν, ἀφοῦ με ὄλην τὴν ἀπάθειαν ἤκουσε τὰ πάντα, ἔλαβε πάλιν τὸν λόγον: «Κύριοί μου!» εἶπεν, «Ἐπειδὴ ἡ προσωπικὴ μεταξὺ ἡμῶν σχέσις ὑπῆρξε πάντοτε τόσον εὐάρεστος εἰς ἐμέ, καὶ ἐπειδὴ δὲν αἰσθάνομαι πάρα πολὺ μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ἐγκλεισθῶ εἰς τὴν φυλακὴν, θὰ σὰς κάμω μίαν πρότασιν, τὴν ἐξῆς: Εἶμαι πρόθυμος νὰ σὰς ἀποδώσω τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποσον σὰς ἔκλεψα· δηλαδὴ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας δολλάρια· ἀλλὰ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

Πρῶτον πρέπει νὰ μοῦ δώσετε μίαν ἐγγραφὸν πιστοποιήσιν, ὅτι δὲν θὰ με καταδιώξετε δικαστικῶς.

Δεύτερον δώσατε ἐν τῇ συνουσίᾳ τῶν διευδυντῶν μίαν σημείωσιν ἣτις νὰ ληφθῇ εἰς πρωτόκολλον καὶ ἐν ἣ νὰ ἐκφράξετε τὴν ἀπειρον λύπην σας, διότι ὁ κύριος Τζῶν Βράουν, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη σὰς ὑπηρετήσῃ μετὰ σπανίας πίστεως, τιμιότητος καὶ ἀφοσιώσεως καὶ ἐδείχθη ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἄξιος τῆς πληρεστάτης ὑμῶν ἐμπιστοσύνης, ἐγκαταλείπει ἤδη τὴν θέσιν του ἕνεκα μῆς κληρονομίας.

Τρίτον δημοσιεύσατε πάντα ταῦτα εἰς τὰς δύο μάλλον πολυαναγνώστους ἐφημερίδας τῆς πόλεως.

Δυνατὴ κραυγὴ ἀγανακτικῆς ἦτο ἡ ἀπάντησις. Ἀλλ' ὅτε οἱ σεβαστοὶ κύριοι εἶδον ὅτι ὁ Βράουν ἦτο παντελῶς ἀνεξίλευστος καὶ ἀδιάσειστος, ἤρχισαν νὰ συσκέπτωνται. Ἐκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδες δολλάρια δὲν ἦτο εὐκαταφρόνητον ποσὸν· καὶ ποίαν ἱκανοποίησιν θὰ ἐλάμβανον, ἂν ἐφυλακίζετο ὁ Βράουν; θὰ ἔχανον τὸ διπλάσιον τοῦ ποσοῦ τούτου. Τινὲς ἐκ τῶν κυρίων διευδυντῶν ἠναντιοῦντο φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐπιμόνως, λέγοντες ὅτι θὰ ἦτο ἀνήκουστος μίᾳ τοιαύτῃ κλοπῇ ὄχι μόνον νὰ μείνῃ ἀτιμώρητος ἀλλὰ καὶ ν' ἀνταμειφθῇ, — ἀλλὰ οἱ ξηροὶ ἀριθμοὶ ὠμίλουν εὐγλωττότερον, καὶ οὕτω ἀπεφασίσθη ἐπὶ τέλους ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεως τοῦ Βράουν. Οἱ διευδυνταὶ ἤθελον ἀμέσως νὰ προβάσωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἀλλ' ὁ κύριος Βράουν παρετήρησε μετὰ μεγάλης μετριοφροσύνης, καὶ σχεδὸν μετὰ αἰδημοσύνης, ὅτι δὲν ἐπεθύμει νὰ εἶνε παρὼν κατὰ τὴν σύνταξιν τσοῦτον κολακευτικοῦ δι' αὐτὸν ἐγγράφου, πλὴν δὲ τούτου δὲν ἠδύνατο ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τράπεζαν, ἐπειδὴ αἱ ἐργασίαι ἀπῆλθον τὴν παρουσίαν του, προσέτι δὲ ὄφειλε νὰ φέρῃ εἰς τὰξιν τὰ βιβλία του, διότι ἐπεθύμει αἴριον, μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν 125000 δολλαρίων, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν διάδοχόν του τὰ πάντα ἐν πληρεστάτῃ τάξει. Οἱ κύριοι Διευδυνταὶ κατ' ἀρχὰς δὲν ἤθελον κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀποδεχθῶσιν αὐτὸ τὸ «αἴριον», ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθησαν νὰ ἐνδώσωσι, καθότι ὁ κύριος Βράουν μετ' ἀποφασιστικότητος, εἰ καὶ μετὰ τινος συνάμα εἰρωνείας, παρετήρησε:

«Δὲν πιστεύω δὲ νὰ μὴ με ἐμπιστεύεσθε ἕως αἴριον! ἀφοῦ τόσα ἔτη με ἐκρίνετε ἄξιον ἀπεριοριστοῦ ἐμπιστοσύνης! Μήπως καὶ ἐγὼ δὲν σὰς ἐμπιστεύομαι, ὅτι δὲν θὰ με φυλακίσετε ἕως αἴριον;»

Μετὰ τοῦτο ὁ ταμίας ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἐκάθισε παρὰ τὸ γραφεῖόν του καὶ ἤρχισε νὰ ἐργάζεται τόσον ἡσυχῶς καὶ ἀπαθῶς, ὅπως καθ' ὄλα τὰ παρελθόντα δεκαεπτὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του. Ἀφοῦ δὲ ἐκλείσθη τὸ γραφεῖον, ἀπῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κατοικίαν του ὡς συνήθως.

* * *

Τὴν ἀκόλουθον πρωῖαν ἀπαντες οἱ Διευδυνταὶ ἦλθον εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκτάκτως πρωῖ καὶ ἠρώτων τὸν δεύτερον ταμίαν, ἂν «ὁ κύριος» Βράουν ἦλθεν· ὁ ταμίας, ὅστις οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην γνῶσιν εἶχε τῶν συμβάντων, ἔσειεν ἐκπληκτος τὴν κεφαλὴν διὰ τὰς ἀσυνήθως ἐγγενεῖς ταύτας ἐρωτήσεις περὶ τοῦ «κυρίου» Βράουν.

Συνήθως οι κύριοι διευθύνονται προσηγόρευον τούς υπαλλήλους των απλώς με τὸ οικογενειακὸν των ὄνομα.

Ἐπὶ τέλους ἐνεφανίσθη ὁ Βράουν. Εἰσήλθεν εὐθύς εἰς τὸ δωμάτιον τῶν Διευθυντῶν καὶ ἔλαβε με ὄλην τὴν ἀξιόπρεπειαν τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ συνταχθὲν ἔγγραφον εἰς χεῖρας.

Ἀφοῦ τὸ ἀνέγνωσε βραδέως, ἐστράφη πρὸς τὸν πρόεδρον καὶ εἶπε μετριοφρόνως:

«Σὰς εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας. Οἱ ἔπαινοι τοὺς ὁποίους μοῦ κάνετε ἐδῶ εἶναι θερμότεροι ἀφ' ὅσον ἐπερίμενα. Τώρα ἰδοῦ, σὰς παραδίδω τὰ χρήματα.»

Μὲ τρεμούσας χεῖρας ἀνέωξεν ὁ πρόεδρος τὸ δέμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν προσηλωμένοι ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ μετὰ συντονωτάτης προσδοκίας. Ἡρίθμησε κατ' ἀρχὰς τὰς πρώτας ἑκατὸν χιλιάδας ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς ὠραῖα, καινουργῆ γραμμάτια τῶν χιλίων δολλαρίων, ἔπειτα ἠκολούθησαν μικρότερα γραμμάτια, καὶ μετὰ παρέλευσιν μόλις δεκαπέντε λεπτῶν τῆς ὥρας ἔκειτο ἤδη ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ ποσὸν τῶν 125 000 δολλαρίων.

Ἀλλὰ τὸ δέμα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ προέδρου δὲν εἶχεν εἰσέτι κενωθῆ. Ὅλος ἐκπληκτος ἐξηκολούθησε ν' ἀριθμῆ — καὶ πάλιν ἠκολούθησαν γραμμάτια τῶν χιλίων δολλαρίων, καὶ εἶτα μικρότερα.

«Ἄλλ' ἐδῶ εἶνε ὅλον τὸ ποσόν!» ἐφώναζεν ὁ πρόεδρος καὶ μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ διευθύνονται μετὰ χαρμωδύνου ἐκπληξέως; «Ἐδῶ μὰς ἐφέρετε ὅλον τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἑκατομμυρίου!»

«Μάλιστα!» ἀπήντησε ξηρῶς ὁ Βράουν, «σὰς τὸ ἔφερα ὅλον, διότι οὔτε κἀν ἐσκέφθην καδ' ὅλου νὰ σὰς κλέψω. Ἦθελα μόνον νὰ σὰς δώσω ἓνα μᾶθημα καὶ νὰ σὰς ἀποδείξω, ὅτι ἀκολουθεῖτε πολὺ ἐσφαλμένην ἀρχὴν, ἀνταμείβοντες ὡς ἐπαίτην ἓνα ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐκρίνατε ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης σας, καὶ ὁ ὁποῖος φθάνει μόνον ν' ἀπλώσῃ τὸ χέρι του εἰς τὴν κάσσαν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὀλόκληρον περιουσίαν. Ὁ πρῶτος ταμίας μίᾳς τραπέζης δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς μία μηχανή, τὴν ὁποῖαν ἐνοικιάζῃ τις εἰς τὴν ὠραν, ὄχι ἢ θέσις του εἶνε ἀξία περισσοτέρας ἐκτιμήσεως καὶ ἀναλόγως περισσοτέρου μισθοῦ.»

Ἀλλὰ μεδ' ὅσα συνέβησαν ἤδη μεταξύ μας» ἐξη-

κολούθησεν, «ἢ τράπεζά σας δὲν ἔχει πλέον, βεβαίως, καμμίαν χρεῖαν τῆς ὑπηρεσίας μου, καὶ διὰ τοῦτο εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἐγκαταλίπω τὴν θέσιν μου καὶ νὰ παραδώσω εἰς τὸν διάδοχόν μου τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐν πληρεστάτῃ τάξει. Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποίησα τὰς ὥρας τοῦ χθεσίου ἀπογεύματος καὶ ὄχι διὰ νὰ φέρω τὰ χρήματα. Τὰ χρήματα εὐρίσκοντο ὅλα ἀνέγγικτα μέσα εἰς τὸ μεγάλο κιβώτιον, καὶ ἂν ὑμεῖς, ἀντὶ νὰ ἐμπέσητε εἰς τόσῃν ταραχὴν καὶ σύγχυσιν, ἠρευνάτε ἀμέσως, θὰ τὰ εὐρίσκετε ἤδη χθὲς ὅλα εἰς τὴν θέσιν των.»

Μὲ σταθερὸν βῆμα κατέλιπεν ὁ Βράουν τὸ Διευθυντήριον καὶ ἐκάθισεν ἡσυχος παρὰ τὸ γραφεῖόν του εἰς τὴν παλαιάν του θέσιν, ἀλλὰ δὲν εἰργάζετο, διότι ἡ κεφαλὴ του ἦτο πλήρης σκέψεων καὶ φροντίδων ἐστηριγμένη ἐπὶ τῶν χειρῶν του.

Μόλις πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας εἶχε μείνῃ οὕτω καθήμενος, ὅτε ἤκουσε τὸ ὄνομά του καλούμενον ἐκ τῆς θύρας τοῦ Διευθυντηρίου.

«Σὰς παρακαλῶ, κύριε Βράουν, ἐλάτε δῶ, μία στιγμῆ.»

Πάλιν ὁ Βράουν εὐρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σεβαστοῦ ὀμίλου τῶν προϊσταμένων του, ὁ δὲ πρόεδρος ἀπηύθυνεν εἰς αὐτὸν τοὺς ἐξῆς λόγους:

«Βεβαίως ὁ τρόπος, καδ' ὃν μὰς ἐδάκατε τὸ μᾶθημα, ἦτο ὀλίγον τι ἀλλόκοτος, κύριε Βράουν. Ἀλλὰ μὲλον τοῦτο δὲν θέλομεν νὰ σὰς ἀνταποδώσωμεν τὰ ἴσα. Ὅπως δῆποτε ὅμως ἢ μέχρι τοῦδε σχέσις μεταξύ ὑμῶν καὶ τῶν προϊσταμένων σας κατέστη ἤδη διὰ τὸ μέλλον ἀδύνατος. Ἐγὼ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἀφήσω τόσον ἱκανὸν ἄνδρα, οἷος εἶσθε σεις, εἰς τόσον ταπεινὴν θέσιν, ἣτις δὲν σὰς ἀρμόζει, ἀπεφάσισα νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ μίαν θέσιν τὴν ὁποῖαν κατέχω ὡς διευθυντῆς τῆς ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας Χ. Ἡ θέσις αὕτη μοὶ φέρει ἐτήσιον εἰσόδημα πέντε χιλιάδων δολλαρίων. Θὰ μοῦ εἶνε πολὺ εὐκόλον, νὰ παρακινήσω τοὺς κυρίους διευθυντὰς τῆς ἐν λόγῳ ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας, νὰ σὰς ἐκλέξωσιν διάδοχόν μου. Ἐως ὅτου κατορθώσω τοῦτο, θὰ παρέλθουν ἐννοεῖται ἀκόμη ὀλίγαι ἐβδομάδες, τὰς ὁποίας εἴμπορεῖτε νὰ ἐπωφεληθῆτε δι' ἐν ταξείδιον χάριν διασκεδάσεως καὶ ἀναψυχῆς ἐκ τῶν ἐργασιῶν σας.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

ΥΔΕΙΣ ἀγνοεῖ πόσῃν σπουδαιότητι ἔχει κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους ἐν τῇ συγκοινωνίᾳ τὸ τηλέφωνον, ἀφ' οὔτου τὰ ἀκουστικὰ σύρματα, ὡς πλέγματα ἀράχνης, οὐ μόνον πόλεις τῆς αὐτῆς χώρας ἀλλὰ καὶ διαφόρους, διὰ θαλασσῶν χωριζομένας χώρας συνέζευξαν μετ' ἀλλήλων καὶ κατέστησαν δυνατὴν τὴν ἐκ μακροτάτων ἀποστάσεων προφορικὴν συνδιάλεξιν. Ἡ πόλις τῶν Παρισίων καὶ ἡ τοῦ Λονδίνου συνδιαλέγονται σήμερον μετ' ἀλλήλων, ὡς ἂν εἰ ἐχωρίζοντο μόνον ὑπὸ λεπτοῦ διαφράγματος, μὴ ἐμποδίζοντος τὴν διάδοσιν τοῦ ἤχου: διὰ τοῦ τηλεφώνου ἠρῶνθησαν τὰ ὄρια τῆς ἀκοῆς, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπλησίασαν πρὸς ἀλλήλους.

Τὸ ἀπλοῦν τηλέφωνον ἐγένετο τέλειον καὶ πλήρες μόνον διὰ τοῦ μικροφώνου. Αἱ ὀνομασίαι τῶν δύο τούτων ἐργαλείων, τοῦ τηλεφώνου καὶ τοῦ μικροφώνου,

δὲν ἀποδίδουσιν ὄλην τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν μετὰ πλήρους ἀκριβείας. Ἐκ μόνης τῆς λέξεως «μικρόφωνον» δὲν δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τὸ δι' αὐτῆς σημαίνον ἐργαλεῖον χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ παραλαμβάνῃ καὶ νὰ καθιστᾷ ἀκουστοὺς τοὺς ἀσθενεστάτους ἤχους: τὸ δὲ τηλέφωνον οὐ μόνον παρέχει ἠλεκτρικοὺς κραδασμοὺς εἰς τὸν προφορικὸν λόγον καὶ μεταβιβάζει αὐτὸν εἰς μακροτάτας ἀποστάσεις, ὅπως ὁ τηλεγράφος τὸν γραπτὸν, ἀλλὰ καὶ καθίσταται, ἐν συνδέσει μετὰ τοῦ μικροφώνου, ἀκουστικὴ συσκευή, δι' ἣς δυνάμεθα νὰ ἀκούωμεν καὶ τοὺς λεπτοτάτους καὶ ἀσθενεστάτους ἤχους μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, μεδ' ἣς διὰ τοῦ μικροσκοπίου δυνάμεθα νὰ βλέπωμεν καὶ τὰ ἐλάχιστα ἀντικείμενα. Διὰ τοῦ μικροσκοπίου βλέπομεν λόγου χάριν τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν τῆς μυίας, δι' ὧν αὕτη κατορθοῖ νὰ περιπατῆ ἐπὶ λειοτάτων ἐπιφανειῶν καδ' οἷαν δῆποτε διευ-